

013692

Dertig

Yves Caspar

ALMO TONEELMANUSCRIPT

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Jan Van Rijswijcklaan 282
B - 2020 ANTWERPEN
Tel. 03/260.68.16/17
bestellingen@almo.be

DEFTIG

Yves Caspar

Belangrijk!

*Compagnie Lowie produceerde deze voorstelling in 2007 onder de titel “Dertig!”.
Het stuk is oorspronkelijk geschreven voor acteurs van ongeveer dertig jaar.
Niets belet u echter om de leeftijden aan te passen.
De sterkte van “Dertig!” is de nostalgie. Nostalgie in muziek en in verwijzingen naar
bijvoorbeeld films en televisieprogramma’s.
Het staat de regisseur of het uitvoerend gezelschap dan ook vrij om de tekst, de muziek en
indien nodig de titel aan te passen in functie van de leeftijden van de acteurs of het jaartal
van de opvoeringen.*

Oorspronkelijke cast bij Compagnie Lowie:

*Fré: Yves Caspar
Werner: Gunter Reniers
Kristel: Annelies Smeyers*

*Cd met geluidsfragmenten en karaokemuziek beschikbaar bij Compagnie Lowie
(cielowie@hotmail.com)*

Dit werk mag slechts worden opgevoerd
na voorafgaande schriftelijke toelating van
AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Jan Van Rijswijcklaan 282
B - 2020 ANTWERPEN
Tel : 03/260.68.16
Fax : 03/216.95.32

E-mail : bestellingen@almo.be
www.almo.be

waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

Werner en Fré in het donker op. Ze zijn twaalf jaar. Werner neuriet de tune van The A-Team (of de tune van een andere serie die “in” was op het ogenblik dat de acteurs twaalf jaar waren), terwijl het licht langzaam aangaat. Werner is een sportief manneke, Fré een sulleke met bril en konijntanden. Ze hebben een boekentas bij, typerend voor de tijd. De eerste seconden weten ze niet wat zeggen. Ze staan daar maar te staan. Het gezicht van Fré begint meer en meer te betrekken tot hij stilletjes huilt. Werner voelt er zich ongemakkelijk door.

Werner: Scheelt er iets?

Fré: *(herpakt zich)* Neenee.

Werner: Ah, omdat ik zag dat ge...

Fré: Nee, er scheelt niks!

Stilte.

Werner: Voor mij is 't ook allemaal nieuw. *(stilte)* Weet gij waar we bonnekes moeten kopen?

Fré: Hè?

Werner: Bonnekes voor drinken. Waar we die moeten kopen?

Fré: Op het secretariaat, geloof ik.

Werner: Ah. Bij Flosch?

Fré: Wat?

Werner: Bij Flosch. Dat is die van het secretariaat. Ze zeggen daar Flosch tegen, wist ge dat niet?

Fré: Nee. *(stilte)* Waarom?

Werner: Dat weet ik niet.

Fré: Ah.

Stilte. Ze voelen zich alle twee wat ongemakkelijk.

Werner: Straks turnen.

Fré: *(zucht)* Ja, amaa...

Werner: Hoe? Doet ge dat niet graag?

Fré: Euh... Jawel...

Werner: Waar speelt gij?

Fré: Waar ik speel?

Werner: Bij welke ploeg.

Fré: Welke ploeg?

Werner: Ja.

Fré: Bwa... dat hangt er van af.

Werner: Hoe?

Fré: Ja, dat is te zien...

Werner: Speelt ge bij de kadetten?

Fré: De kadetten? Da's voetbal, zeker?

Werner: Ja, wat anders.

Fré: Ik voetbal niet.

Werner: Hoe gij voetbalt niet. Wat doet ge dan wel?

Fré: Naar de televisie kijken. Lezen.

Werner: Lezen?

Fré: Ja...

(stilte)

Werner: Hoe noemt gij?

Fré: Ik héét Frédérique.

Werner: Ah. Ik noem Werner.

Fré: Ah.

Werner : Allé...

Fré: Ja...

Ze weten niet meer wat ze tegen elkaar moeten zeggen en kijken maar wat rond.
Fade-out licht.

Vandaag – Karaokebar

Spot op Kristel die met veel gevoel voor drama “Thank you for the music” zingt. Iets aan haar kleding maakt duidelijk dat ze een vrijgezellenavond viert.

**Kristel: I’m nothing special, in fact I’m a bit of a bore
If I tell a joke, you’ve probably heard it before
But I have a talent, a wonderful thing
cause everyone listens when I start to sing
I’m so grateful and proud
All I want is to sing it out loud**

**So I say
Thank you for the music, the songs I’m singing
Thanks for all the joy they’re bringing
Who can live without it, I ask in all honesty
What would life be?
Without a song or a dance what are we?
So I say thank you for the music
For giving it to me**

Na het zingen gaat ze af. Werner en Fré op. Tegenwoordige tijd.

Werner: Godverdekke, Fré. Wist ge nu echt niks beter?

Fré: Ik mocht kiezen wat we gingen doen. Wel, ik heb gekozen.

Werner: Met “iets kiezen” bedoelde ik naar de film gaan of gaan snookeren of op café pinten gaan drinken. Dat is hier niks voor mij!

Fré: Ge zijt aan het zagen. Da’s toch eens iets anders. We gaan ons hier goed amuseren. En niemand verplicht u te zingen. We gaan hier gewoon de mensen wat uitlachen.

Werner: Ik was ook niks anders van plan.

Fré: Als ik u niet achter uw rug inschrijf natuurlijk.

Werner: Riskeer het niet, hè manneke.

Fré: Jaaaar, nu ik erover nadenk... gij en ik...een duetje. Iets van Nicole en Hugo, ofzo...

Werner: Fré, nu gaat gij eens goed naar mij luisteren, hè. ’t Is uwe verjaardag en ge hebt gekozen om naar de karaoke te komen. Bon, ok, ik ben uwe kameraad, dus ik kom met u mee. Of dat nu met of tegen mijn goesting is, dat zal ik maar in het midden laten. Maar als ge mij durft opgeven om te zingen, dan ben ik direct terug weg! Verjaardag of geen verjaardag. Ge hebt mij goed verstaan, hè Nicole en Hugo!

Fré: Jaja, ’t Is al goed. Het stoort u toch niet als ik een liedje zing?

Werner: Ge doet maar wat ge niet laten kunt. Als gij u belachelijk wilt maken.

Fré: Belachelijk maken, belachelijk maken. Ik kan dus wel heel schoon zingen!

Werner: Jaja, daar twijfel ik niet aan.

Fré: Eens zien wat ze hier hebben. *(kijkt in boek met titels dat op tafel ligt)*

Werner: 't Is hier warm.

Fré: Wat hebt ge?

Werner: Dat het hier warm is.

Fré: Ja. Zeg, Werner, doe eens een suggestie. Wat zou ik zingen?

Werner: Dat weet ik niet, Fré.

Fré: Ik zou graag iets zingen van Edith Piaf.

Werner: Onnozelaar!

Fré: Wat?

Werner: Edith Piaf! Da 's voor ouwe mensen en.... Kies iets anders.

Fré: Wat? Will Tura zeker.

Werner: Bijvoorbeeld.

Fré: Nee, nee. Ik ga iets zingen van Piaf. Of van Madonna.

Werner: Luister, hè manneke. Ge gaat mij hier niet belachelijk maken.

Fré: Hoe, "u belachelijk maken"? Schaamt gij u voor mij, Werner?

Werner: Nee.

Fré: Jawel.

Werner: Maar nee, ik schaam mij niet voor u. Ik wil alleen niet dat ze denken dat ik ook...

Fré: Ah, dat is het. 't Is al goed, ik versta het. Ik zal niet zingen.

Werner: Zo bedoel ik dat toch niet.

Fré: Nee, zeker!

Werner: Nee. Allé, kies een liedje.

Fré: Nee.

Werner: Doe nu toch niet zo onnozel. We zullen eens kijken.

Fré: Ge moet niet kijken, ik zing toch niet.

Werner: Zeg!

Fré: Wat?

Werner: Ja!

Fré: Nee, ik zing niet. Ik wil u niet in verlegenheid brengen, hè Werner.

Werner: Luister, Fré. Ge zijt al bijna 20 jaar mijne beste kameraad. Ik heb u aanvaard zoals ge zijt.

Fré: Maar...

Werner: Maar ...ge moogt niet overdrijven..

Fré: Overdrijven.

Werner: Als ge hier in volle café liedjes begint te zingen van Edith Piaf dan overdrijft ge. Dat is erover.

Fré: *(na een stilte)* Allé... ik zal niks zingen van Piaf. Is 't goed.

Werner: Ja. Merci.

Fré: Zolang ik niet zat ben, natuurlijk. *(neemt boek met titels en zoekt)*

Werner: Manmanman, wat loopt hier toch allemaal rond zeg.

Fré: Ja

Werner: Zo vrouwen die van die korte bloeskes aandoen waar hun vetrollen zo onderuit geperst komen, die zouden ze moeten opsluiten. Zouden die dat nu zelf schoon vinden?

Fré: Ik heb het. Dat ga ik zingen.

Werner: Wat?

Fré: Dat zeg ik niet. Ge zult wel zien.

Werner: Allé vooruit. Hoe werkt dat.

Fré: Gewoon. Ge neemt zo'n briefke en daar schrijft ge uw naam op en de titel van het liedje dat ge wilt zingen en dan geef ik dat daar af aan de dj en dan roept die straks mijn naam en dan mag ik gaan zingen.

Fré vult een briefje in.

Werner: Kunt ge hier ook eten?

Fré: Dat denk ik niet. Hebt ge honger?

Werner: Ik heb nog niks gegeten.

Fré: Da's niet goed. Ge moet eten.

Werner: Ik sta op dieet, dat weet ge.

Fré: Dat kan goed zijn, maar ge moet toch eten. Anders krijgt ge tekorten. IJzer enzo. We zullen straks naar Jenny gaan.

Werner: Niks van. Ik heb al 2 maanden geen frieten meer gegeten en ik ga dat volhouden tot ik op het juiste gewicht ben. Als ik 65 weeg, ben ik content.

Fré gaat briefje afgeven

Werner: Och ja! Ik vergeet het nog. Hier. Uwe cadeau.

Hij geeft het pakje dat al de hele tijd op tafel lag. Het is heel slecht ingepakt en al op het eerste zicht is duidelijk dat het een fles drank is.

Fré: Ochot, ik had het nog niet gezien. Merci.

Werner: Ik heb het zelf ingepakt.

Fré: Ik dacht het. Eens voelen. Wat zou het kunnen zijn?

Werner: 't Is een fles Cointreau. Doe nu maar open.

Fré: Och ja, Cointreau.

Werner: Da's toch wat ge graag drinkt, hè?

Fré: Jaja, zeker.

Werner: Ge drinkt dat toch 's avonds als ge tv kijkt, is 't niet.

Fré: Jaja... allez ja, dat is eigenlijk Amaretto. Maar Cointreau is zeker...

Werner: Godver... Amaretto! Dat was het! Ik dacht dat het Cointreau was.

Fré: Nee, Amaretto. Maar Cointreau is ook goed, hoor.

Werner: Het is niet waar. Gij zegt dat maar om niet onbeleefd te zijn.

Fré: Maar nee! Cointreau is perfect.

Werner: Nee, Fré. Ge hebt mij eens gezegd dat ge Cointreau niet zo lekker vindt als Amaretto.

Fré: Maar nee. Dat is een andere smaak, maar daarom toch niet slecht.

Werner: Kom, geef die fles maar terug, want ge gaat dat toch niet opdrinken.

Fré: Maar jawel!

Werner: *(wil fles terugnemen, Fré laat niet los)* Ge gaat dat jaren in uw kast laten staan. Dan kan ik er evengoed iemand anders een plezier mee doen.

Fré: Maar nee, ik zal ze....

Werner: 't Is niet erg, ik koop u wel iets anders.

Fré: Ik moet niks anders hebben. Ik ben content met die Cointreau.

Werner: Allez, Fré...

Fré: *(fel en kwaad omdat Werner hem niet zo goed kent als hij zou willen)* Werner, laat die fles los!

Werner laat los. Hij is min of meer op zijn tenen getrapt, omdat Fré tegen hem roept.

Fré: Ik zal ze met veel smaak leegdrinken. Op uw gezondheid. Merci.

Werner: *(nors)* Alstublieft.

Stem roept Fré aan micro.

Fré: Yes! 't Is aan mij. Ge moogt altijd komen meezingen, hè Werner.

Werner: 't Is zo goed of ik heb het gehad.

Fré: Ok, here we go!

Werner: Wat drinkt ge?

Fré: *(in de micro)* Pintje *(schrikt van zijn stem in de micro)*

Werner af. Fré zingt met veel gevoel voor drama "Delilah" van Tom Jones (of een andere karaoke-klassieker). Jammer genoeg extreem vals. Eerste strofe dan langzame fade-out.

**Fré: I saw the light on the night that I passed by her window
I saw the flickering shadows of love on her blind
She was my woman
As she deceived me I watched and went out of my mind**

Flashback – Zoo – leeftijd: 12-13jaar

Tijdens zingen van Fré komt Werner op met regenjas (KW,) rugzakje, vragenlijst op klembord en pet. Schoolreis in de zoo. Hij gooit apenootjes in de zaal. Kristel staat er ook met een vragenlijst. Ze draagt ook een regenjas. Ze schrijft, kijkt eerst naar Werner, verlegen glimlach, kijkt ze naar de apen, zegt niks. Fré ook op met bril en KW.

Fré: Ah hier zit ge.

Werner: Hebt gij vraag 14 al kunnen beantwoorden?

Fré: Gij denkt toch niet dat ik die vragen ga beantwoorden zeker. Ik vind dat hier allemaal dikke zever. Schoolreis naar de diertuin. Wat denken die dat we zijn? Kleine kinderen, of wat?

Werner: Da's Dekerpel, hè. Die vindt dat het past in zijn lessen Biologie.

Fré: Ik kan wel wat interessantere onderwerpen bedenken voor Biologie dan een aap en een pinguïn, zenne.

Werner: Kijk. Die aap lijkt op u.

Fré: Bekijk uzelf eens!

Werner: Hier. Gooi eens een nootje tegen zijn kop.

Fré: Doe het zelf.

Werner: Ge durft niet.

Fré: Het zijn uw nootjes. Gooi zelf.

Werner: Hier. *(geeft nootje)*

Fré: Allé, dan. Het nootje tegen de lelijke aap zijn kop, hè?

Werner: Ja.

Fré gooit nootje tegen Werner z'n kop.

Fré: Voila.

Werner: Zeg.

Fré: Wat? Ge vraagt het mij.

Kristel lacht. Werner krijgt haar in het oog.

Fré: Zie dat meisje u eens uitlachen.

Werner: Die lacht mij niet uit. Ze lacht náár mij.

Fré: Yeah right!

Werner: Vindt ge het een knappe.

Fré: Zijt ge zot? Ik zou nog liever sexen met die aap met zijn bloot gat dan met haar. *(plots)* Gij wel, ofwat?

Werner: *(stoer)* Nee! Ik zou ook nog liever sexen met die aap.

Fré: Ik ken die. Die zit in 1B. Zo'n lelijke. Ik ben vorig weekend in de cinema naar Gremlins 2 gaan zien. Awel, ze trekt niet slecht op één van die Gremlins *(of andere film met monsters, eigen aan de tijd)*

Werner: *(lacht)* Allé, jong, sebiet hoort ze u.

Fré: Pff, en dan?

Werner: Ik ben ook nog naar de film geweest. "Mermeets" of zoiets. *(of andere vrouwen film, eigen aan de tijd)*

Fré: "Mermaids"? Ge zijt toch geen meiske, zeker!

Werner: Hoe?

Fré: "Mermaids", da's een meiskesfilm.

Werner: Ik weet het. Maar ik ben met mijn zuster en haar lief mee geweest. En mijn zuster had die gekozen. Eigenlijk had ze ons ma beloofd dat ze mij zou meenemen naar Rocky Faive. Maar toen we in de cinema waren, wou ze ineens "Mermeets" zien, omdat ze die vrouw die daarin speelt zo graag bezig ziet.

Fré: Wie is dat?

Werner: Die met haar lang zwart haar. Da's ook een zangeres. Ik ben haar naam vergeten.

Fré: Kom jong, we gaan de leeuwen zoeken.

Fré af. Werner wil ook weg.

Kristel: Cher.

Werner: Wat?

Kristel: Cher. Die actrice in "Mermaids" heet Cher.

Werner: Ah. Allé. Dag, hè.

Werner af. Even stil. Kristel kijkt naar de apen.

Kristel: Ge zijt zelf een Gremlin. Stomme aap. *(af)*

Vandaag – Karaoke – leeftijd: 30jaar

Werner op met bier. Fré zingt laatste stuk van "Delilah".

**Fré: I crossed the street to het house and she opened the door
She stood there laughing
I felt the knife in my hand and she laughed no more
My, my, my, delilah**

Why, why, why, delilah
So before they come to break down the door
Forgive me Delilah I just couldn't take any more
Forgive me Delilah I just couldn't take any more
Dank u.

Fré: Hela! Wat zegt ge daarvan. Dat had ge niet verwacht, hè. Dat ik zoveel zangkwaliteiten in huis heb.

Werner: Nee, het overtreft mijn stoutste verwachtingen.

Fré begint onmiddellijk terug te zoeken in de lijst.

Werner: Wat betekent dat nu voor u, dertig worden?

Fré: Ja, wat betekent dat? Hetzelfde als 29 worden zeker. Wat betekende dat voor u?

Werner: Ik vond dat toch een raar gedacht.

Fré: Ja?

Werner: Ja. Pas op, ik vond het niet erg, hoor. Ge weet dat ik nooit een groot fuifbeest ben geweest. En voor mijn dertigste had ik altijd het gevoel dat er van mij verwacht werd dat ik wel tot een gat in de nacht uitging naar discotheken en cafés enzo. Maar eens dertig vinden de mensen het niet raar dat ge 's avond rustig in uwe zetel blijft liggen. Dat vind ik heel goed. Nu mag ik tenminste moe zijn als ik moe ben, verstaat ge.

Fré: Nee

Werner: En ge wordt ook meer serieus genomen. Als twintiger wordt ge toch nog altijd beschouwd als snotneus. Maar eens dertig verandert dat. Ik had het gevoel dat de speeltijd eindelijk voorbij was en dat het echte leven begon.

Fré: Ja? ... Ik heb dat gevoel eigenlijk niet.

Werner: Nee?

Fré: Nee.

Ze drinken, stilte.

Fré: Ik ben soms bang, weet ge dat.

Werner: Van wat?

Fré: Van wat er van mij gaat worden. Ik ben nu dertig. Meer dan een derde van mijn leven is voorbij. Als ik pech heb is zelfs al de helft voorbij. En wat heb ik? Ik heb een job die ik niet graag doe. Ik ben niet getrouwd zoals de meeste van mijn leeftijd. Ik heb zelfs niemand om mee samen te leven. Ik heb geen geld, geen huis, geen kinderen.

Werner: Komaan, Fré. Wat zegt ge toch allemaal. Ge moet toch niet wanhopen. Ik zit toch in juist dezelfde situatie als gij.

Fré: Ja. En we weten allemaal hoe gelukkig gij zijt, hè Werner.

Werner: Zeg, wat krijgen we nu? Normaal ben ik degene die over zo'n zaken zit te zagen. Ge zit toch nog niet in uw midlifecrisis zeker? Daar zijt ge nog een paar jaar te vroeg mee.

Fré: Ja, ik weet het. Ik heb dat altijd onnozel gevonden: mensen die op hun dertigste "de balans" van hun leven begonnen op te maken. En nu doe ik het potverdekke zelf. (*stilte*) Maar het is een triestige balans, Werner. Ik heb geen enkele zekerheid in mijn leven.

Werner: (*plagend*) Ge hebt mij toch!

Fré: Ja, amai.

Werner: Wij kennen elkaar al 19 jaar (*aanpassen aan leeftijd, Fré en Werner hebben elkaar ontmoet op hun 12de*). Kunt ge u dat voorstellen.

Fré: Ja. Volgend jaar jubileum.

Werner: Ik heb al één en ander met u meegemaakt, hè kameraad.

Glimlach Fré.

Werner: Gelukkige verjaardag. Allé. Nog een pint? (*af*)

Flashback – huis Werner – leeftijd:14-15jaar

Fré blijft alleen achter. Heel langzame fade in van muziek "Rhythm is a dancer" (of ander bekend nummer van toen de twee jongens puber waren). Dan fade out licht op Fré. Flash back. Werner op. 14-15 jaar. Hij heeft pen en papier, schrijft, veel doorhalingen. Fré op. Werner onmiddellijk papier achter z'n rug.

Fré: Yo!

Werner: Yo!

Fré: Ca va ?

Werner : Ca va. Hoe was 't thuis ? Wat hebben ze gezegd.

Fré: Ik heb het nog niet afgegeven. Ik heb gezegd dat we het pas na de vakantie kregen.

Werner: Zot.

Fré: Wat? Ik ga toch mijn heel vakantie niet laten verkloten door een slecht rapport zeker.

Werner: Hoeveel buizen had ge? Drie?

Fré: Vier. Wiskunde, Aardrijkskunde, Turnen en Godsdienst.

Werner: Turnen en Godsdienst, dat versta ik toch niet.

Fré: Die van turnen heeft een pik op mij. Met zijn springen over de bok altijd. Ik kan dat niet! En precies of dat belangrijk is. Ik ga later gene frank minder verdienen omdat ik niet over een bok kan springen. En godsdienst.... Ik dacht, ik zal maar dikwijls genoeg opschrijven "God is licht, God is liefde", dan zal het wel in orde zijn. maar 't heeft niet mogen helpen. Ik steek z'n banden af, de klootzak, godverdomme!

Werner: Dan gaat ge zeker naar de hel.

Fré: Wat waart ge aan het doen?

Werner: Niks.

Fré: Niks? Gij staat hier zomaar wat te staan?

Werner: Ja.

Fré: En wat is dat dan?

Werner: Wat?

Fré: Dat.

Werner: Oh, dat. Niks.

Fré pakt het papier.

Werner: Fré, geef dat terug.

Fré: "Liefste, Kristel"

Werner: Fré, ik zweer het u...

Fré: "Je kent me misschien niet, maar ik ken jou wel". Wat is dat, jong!

Werner: Kom, geef dat hier.

Fré: "Ik heb al dikwijls naar jou staan kijken. En altijd denk ik, zou ze soms ook naar mij kijken. Maar ik heb het jou nog nooit durven vragen, want ik ben bang dat je mij zal uitlachen". (*lacht*) Wat is dat, jong?

Werner: Geef dat hier (*pakt brief terug*)

Fré: Ik wist niet dat gij zo romantisch waart. En op roze briefpapier dan nog wel. Wie is dat, die Kristel.

Werner: Gij kent die niet.

Fré: Is 't één van school?

Werner: (*ja*) Nee...nee, ik heb die vorige zomer leren kennen toen ik met ons ma en pa In Oostende was.

Fré: In Oostende?

Werner: Ja, in de Reflex...het lunapark. Bij de schuiverkes.

Fré: Waarom hebt ge mij daar niks over gezegd?

Werner: 't Is nog niet aan, dus...

Fré: Hebt ge ze binnengedraaid?

Werner: Maar nee...

Fré: 't Zou toch kunnen.

Werner: Nee.

Fré: En hebt ge haar adres?

Werner: Euh...jaja.

Fré: Van waar is ze?

Werner: Zeg Fré, wat moet ge nog allemaal weten.

Fré: Ik wil weten waar gij mee bezig zijt. En met wie. Ge gaat mij toch zeggen als ge gesext hebt?

Werner: Jaja, zijt maar gerust.

Fré: Zeg, ik heb iets...

Werner: Wat?

Fré doet teken dat Werner korterbij moet komen. Werner doet dat. Fré haalt een pakje sigaretten boven. Werner schrikt ervan.

Werner: Hoe komt gij daaraan?

Fré: Gekocht.

Werner: Zomaar in de winkel?

Fré: Nee, van Roberto van 6 Verkoop. Die gaat sigaretten kopen en verkoopt ze door op school.

Werner: En hebt ge al...?

Fré: Nee, ik heb gewacht. Ik dacht dat we samen... Willen we eens proberen?

Werner: En als we verslaafd geraken?

Fré: Verslaafd? Dat kost 91 frank, zo'n pakske (*aanpassen: prijs van een pakje sigaretten op het ogenblik dat de twee 14 jaar waren*). Dat kan ik mij niet permitteren om daar verslaafd aan te geraken. Wat is't? Moet geen één hebben of niet?

Werner: Euh... ja..ja, maar dan buiten ergens, dat ons ma het niet kan ruiken.

Fré: Allé, kom Kristel...

Fré af. Werner plooit de brief zorgvuldig dicht.

Vandaag – Karaoke – leeftijd: 30jaar

Fré onmiddellijk af naar micro. En zingt: "Those were the days"

**Fré: Those were the days, my friend
 We thought they'd never end
 We'd sing and dance forever and a day
 We'd live the life we'd choose
 We'd fight and never lose
 Those were the days, oh yes, those were the days
 Those were the days, oh yes, those were the days
 Dank u.**

Fré: Ik heb de smaak te pakken, jong!

Werner: Hier (*geeft pint*). Zie ons hier staan. Alle twee dertig.

Fré: Ge kunt niet geloven hoe snel het allemaal gaat. Ik weet nog dat ik dacht toen ik tiener was: mensen van 30, die zijn oud. Als ge 16 zijt, staat ge er niet bij stil hoe snel alles gaat. Ik weet nog dat ik oudere mensen dat altijd hoorde zeggen: profiteer van uw jong leven, want voor ge het weet is het voorbij. En dan moest ik altijd lachen. Dan dacht ik: jaja, dat zal wel. Maar 't is potverdekke waar. Het gáát rap voorbij.

Werner: Ja. En dan hoorde ge die "ouwe mensen" zagen over het feit dat het vroeger

beter was. En dan dacht ge, “mens, zaag niet”. Maar...

Fré: 't Is waar, hè!

Werner: Ja. Alles was zo simpel vroeger. Allé, zeg mij eens: als ge terugdenkt aan uw kindertijd, wat is dan het eerste waar ge aan denkt?

Fré: *(vult briefje in)* Ik weet nog dat ik in de winter altijd zat te wachten op de sneeuw. En die kwam altijd 's nachts. Is u dat nooit opgevallen. Overdag sneeuwde het bijna nooit. Het was als ge 's morgens opstond, dat alles wit lag. En dan ging ik de straat op. En maakte ijsbanen. Als ge dikwijls genoeg over dezelfde plek gleed, dan werd dat zo glad als een spiegel. En soms waren die ijsbanen wel vijftig meter lang.

Werner: Dat kan niet.

Fré: Nee, dat kan niet. 't Zal een meter of 5 geweest zijn. Maar in mijne kop zijn ze 50 meter lang.

Werner: Ja.

Fré: Waarom zou het niet meer sneeuwen?

Werner: Het sneeuwt wel nog.

Fré: Maar niet meer zoals vroeger. Jezeke schudt zijn dekentje toch niet meer zo dikwijls uit als vroeger. *(briefje afgeven)*

Werner: Dat is de opwarming van de aarde, zeker.

Fré: Ah, voila: opwarming van de aarde. Een voorbeeld van wat ge u allemaal in uwe kop moet steken. De enige opwarming waar ik als kind van hoorde, dat was de opwarming van mijn pannenkoeken. En nu maak ik mij zorgen, echt waar, over de opwarming van de aarde. Ik heb daar geen goed oog in.

Werner: Ik weet het.

Fré: Weet ge wie dat had kunnen oplossen, heel die opwarming van de aarde?

Werner: Nee.

Fré: Napoleon.

Werner: Napoleon?

Fré: Napoleon. Van Merlina.

De verwijzingen naar de televisieprogramma's moeten aangepast worden aan de tijd.

Werner: Nee, Fré, aan de opwarming van de aarde zou Napoleon ook niks kunnen doen.

Fré: Nee zeker!

Werner: Nee, Napoleon kon alleen iets doen tegen de kleine criminaliteit in Ravensburg. Wereldproblemen kon hij ook niet oplossen.

Fré: Die zou iets uitvinden om auto's te laten rijden op iets anders dan benzine. En dan waren er veel minder slechte dampen in de lucht. En dan zou de aarde terug kunnen afkoelen.

Werner: Godverdekke...Merlina, waar is de tijd. Met de apendiscoop. Weet ge nog. "Boogschutter roept Merlina. Kom er in, Boogschutter" En dan hadden ze ook de parafix.

Werner: Goh ja! En Evarist de computer.

Fré: En dan had ge Sardonis, de slechterik..

Werner: Och ja, met die dwerg en die met zijn litteken in zijn gezicht. Dat bestaat toch niet meer, van die goeie jeugdseries. Ze zouden dat beter terug maken.

Fré: Ja. Eigenlijk is het door de televisie dat ge beseft dat ge ouder wordt. Als ik denk aan de programma's waar wij naar keken. MacGyver. En Beverly Hills 90210.

Werner: En het Liegebeest. En Kameleon. En Mik Mak en Mon.

Fré: Ja.

Werner: Dat maken ze niet meer.

Fré: Voor VTM bestond keken wij altijd naar Holland.

Werner: Ja, wij ook. Naar de "123-show". Met de Mispoes... dan konden ze, als ze pech hadden, zo een camion vol kapotte lampen ofzo winnen. Met euh... Rudi Carell.

Fré: Ja, da's waar. Rudi Carell... Dood, hè.....

Werner: Ja... En "Wedden dat?!". Met Jos Brink.

Fré: Ja! Jos Brink! ... Dood, hè... En de Honeymoonquiz.

Werner: Da's waar die koppels met hun trouwkleren in het zwembad vielen als ze teveel foute antwoorden gaven. Met Ron Brandsteder.

Fré: Dood, hè...

Werner: Ah, nee, hè Fré. Ron Brandsteder is nog niet dood, hè...

Fré: Nee?

Werner: Nee.

Fré: Ik dacht dat. Ik heb daar al zo lang niets meer van gehoord. En toen kwam VTM en geen kat keek nog naar Holland. Spijtig eigenlijk.

Stilte. Drinken.

Fré: Kijk.

Werner: Wat is dat?

Fré: Mijn eerste rimpel.

Werner: Ge gaat u toch geen zorgen beginnen maken over rimpels zeker.

Fré: Neenee. Maar ik ben voor alle zekerheid toch vochtinbrengende crème van Nivea beginnen smeren.

Werner: Maar Fré toch!

Fré: Wat?

Werner: Ge moet dat allemaal laten komen hoe het komt. Elke leeftijd heeft zijn charme.

Fré: Schrijf het op: de dag dat mijn haar uitvalt hang ik mij op.

Werner: Oei. Niet kwaad worden, hè. Maar ik vind dat gij precies al wat kaal begint te worden.

Fré: Wat?!

Werner: Hier zo. Maar dat hebt ge altijd al een beetje gehad.

Fré: Dat is niet kaal. Dat is een hoge haarlijn. Mijne pa heeft dat ook. Dat heb ik al van toen ik klein was. En het voordeel is: als ge altijd een hoge haarlijn hebt gehad, dan is de kans klein dat ge helemaal kaal wordt.

Werner: Wie zegt dat?

Fré: Ik.

Werner: Kaal worden heeft te maken met het testosterongehalte. Mannen die veel testosteron hebben, worden sneller kaal. Dat wil dus zeggen dat kale mannen beter zijn in bed.

Fré: Daar zijt ge vet mee als ge geen vrouw meer kunt vast krijgen met uwe kale kop.

Werner: Pas op, veel vrouwen vallen op kale mannen.

Stem roept Fré.

Fré: Yes, 't is terug aan mij. Tot seffes!

Werner: Ja.

Fré zingt enkele regels uit "The way to Amarillo".

**Fré: Sha la la lala lalala
Sha la la lala lalala
Sha la la lala lalala**

**When the day is dawning on a Texas Sunday morning
how I long to be there
with Marie who's waiting for me there
every lonely city where I hang my hat
ain't as half as pretty as where my baby's at**

**Is this the way to Amarillo
every night I've been hugging my pillow
dreaming dreams of Amarillo and sweet Marie who waits for me
show me the way to Amarillo
I've been weeping like a willow
crying over Amarillo
And Marie who waits for me.**

Flashback – café De Tempo – leeftijd: 17-18jaar

Kristel met sjiem in haar mond. Werner komt erbij, sjiem in zijn mond. Ze zijn 17-18 jaar.

Werner: Hey.

Kristel: Hallo.

Fré komt erbij, sjiem in zijn mond.

Werner: Waar zat ge nu?

Fré: Ja, jong. Dat is hier ook altijd zo druk!

Werner knikt richting Kristel.

Fré: Zeg dan iets tegen haar.

Werner: Nee.

Fré: Allé, flauwerik.

Werner: Nee, Fré.

Fré: Moet ik?

Werner: Riskeer het niet, hè.

Fré richting Kristel.

Werner: Fré!

Fré: *(klopt op haar schouder)* Hey. Krista is 't zeker.

Werner: Kristel!

Kristel: Nee, Kristel.

Fré: Ah, Kristel. Gij zit bij ons op school, hè.

Kristel: Ja.

Fré: In 6B, is 't niet? Ik heb u al wel gezien. 't Is te zeggen, vooral mijne kameraad hier heeft u al gezien.

Werner: Fré!

Fré: En wie is uw vriendin?

Kristel: Da's Kelly.

Fré: Dag Kelly. Schone nagellak. Zeg meisjes, willen jullie nog iets drinken? Werner trakteert!

Kristel: Ah ja? En is daar dan een speciale reden voor?

Fré: 't Zal nog niet zijn. Allé, zeg het, Werner.

Werner zegt niks.

Fré: Allé!

Werner: Maar nee, 't is niks speciaal.

Fré: Zeg het!

Werner: Ik word vandaag 18 jaar.

Fré: Alstublieft.

Kristel: 't Is niet waar! 18! Amaai. Allé. Proficiat.

Fré: Zeg Kristake, bij een verjaardag horen kussen, hè.

Kristel: Kristel. Ja...

Ze wil Werner drie kussen geven, maar die verwacht er maar één. Het gekende misverstand.

Werner: Oh! Drie.

Kristel: Ah ja, hè.

Fré: Voila, zie.

Ongemakkelijke stilte. Fré ziet dat het niet al te vlot loopt. Probeert Werner duidelijk te maken dat hij initiatief moet nemen. Werner doet dat niet. Fré dan maar:

Fré: Hebt ge ook les van Vandam?

Kristel: Ja. Fysica.

Fré: Ambetante mens, hè!

Kristel: Als ge het maar weet. Ik kan die mens niet zien.

Fré: Nee. Altijd met die grijns op zijn gezicht. En dan schudt hij zo met zijn kop als hij lacht. Zo.... Bah!

Kristel: 't Schijnt dat dat op het examen echt een klootzak is. De meisjes moeten korte rokken dragen en als ge als jongen geen plastron aanhebt, moogt ge zelfs niet binnen.

Fré: Da's zo een lul, hè.

Kristel: Die vent is om van te kotsen.

Werner: Ik heb die wel graag.

Fré en Kristel perplex. Werner zegt ook eens iets... Totaal foute opmerking. Stilte.

Werner: Allé...

Fré: Ik ga drank halen.

Werner: Ja, ik zal u helpen

Fré: *(tussen zijn tanden)* Gij blijft hier! Wilt gij mij efkes helpen dragen, Kelly? Goeie. *(tegen Werner en Kristel)* Wat zal 't zijn?

Werner: Pintje.

Fré: Kristel?

Kristel: Een waterke.

Fré: Bruis?

Kristel: Ja. Of nee, doe maar plat.

Fré: Ok, tot seffes. *(af)*

Lange stilte tussen Werner en Kristel.

Kristel: 18.

Werner: Ja.

Kristel: Amaai.

Stilte. Werner raapt overduidelijk al zijn moed bijeen.

Werner: Ik ga deze avond met Fré nog iets drinken voor mijne verjaardag. Gaat ge niet mee?

Kristel: Euh... ik weet niet.

Werner: Allé, gij en Kelly. Dan heb ik eens andere gezichten om op te kijken. Want altijd die Fré zijne kop (*lacht*)

Kristel: (*Lacht ook, dan serieus*) Ik zou dat heel graag doen.

Vandaag – Karaoke – leeftijd: 30jaar

**Fré: Show me the way to Amarillo
I've been weeping like a willow
crying over Amarillo
And Marie who waits for me.
Dank u.**

Fré: Komaan, Werner. Zing ook eens iets.

Werner: Begin niet, hè.

Fré: Ge kent hier toch niemand.

Werner: Nee.

Fré: Da's toch maar om te lachen.

Werner: Nee, zeg ik.

Fré: Niemand kan hier zingen.

Werner: Hallo! (*zagevent*)

Fré: Flauwe.

Werner: Ge weet dat ik niet graag in de belangstelling sta.

Fré: Ik wel.

Werner: Ja, gij wel. Dat weten we.

Fré: Toneel enzo. Ik doe dat graag.

Werner: Dat weet ik. Gij zijt toch ook ooit prins carnaval geweest, hè?

Fré: Heb ik u al eens verteld dat ik nog ooit prins carnaval ben geweest?

Werner: Ja, Fré...dat hebt ge mij al meer dan één keer verteld.

Fré: Jeugdprins Frédérique I. Toen ik 10 jaar was. Heel mijn leven is daardoor veranderd. Van seut naar showbeest.

Werner: Sorry, maar toen ik u leerde kennen waart ge 12 jaar en nog altijd een serieuze seut. Met uw brilleke.

Fré: Daarvoor was het nog erger.

Werner: Amaai.

Fré: Wie had toen kunnen vermoeden wat voor een knappe, vrijgevochten adonis ik op latere leeftijd zou worden.

Werner: Ja...

Fré: Prins carnaval... waar is de tijd. Alaaf, alaaf, alaa....

Dan komt Kristel binnen. Fré valt stil.

Fré: Kristel!

Kristel: Werner!

Werner: Kristel!

Kristel: Fré!

Fré: Werner...

Werner: Fré! Kristel...

Flashback – huis Werner – leeftijd: 18 jaar

*Muziek: “My heart will go on” (of andere bekende “plakker” van de tijd dat ze 18 waren.)
Kristel en Werner wandelen op. Ze zijn buiten, dragen winterjassen. Ze kijken naar de sterren.*

Werner: En dat daar...is de geile beer.

Kristel: *(lacht)* De Grote Beer.

Werner: Dat kan ook.
Kristel: Of de Grote Geile Beer.
Werner: Dat kan niet. Dat ben ik.

Ze lachen, kijken naar elkaar.

Werner: Gelukkige verjaardag.
Kristel: Merci. Ik zie u graag, Werner.
Werner: Ik zie u liever.
Kristel: Dat kan niet. Want ik zie u oneindig graag.
Werner: Awel, ik zie u oneindig graag plus één.
Kristel: Dat kan niet.
Werner: Dat kan zeker!
Kristel: Zot! Zonder u zou ik niks zijn. Gij zijt echt mijne hele wereld.
Werner: Ik heb iets voor u.
Kristel: Ja?
Werner: Doe uw ogen dicht.
Kristel: Niks doen, hè!
Werner: Nee, doe uw ogen dicht.

Kristel doet haar ogen dicht. Werner haalt een doosje uit zijn zak, heel slecht ingepakt.

Werner: Doe maar open.
Kristel: Wat is dat?
Werner: Een boek zal het niet zijn, hè.
Kristel: *(probeert te raden, rammelt eens met het doosje)* Wat zou dat...
Werner: Het is een kettingske. Ik heb het zelf ingepakt. Allé, doe nu maar open!
Kristel: *(doet doosje open)* Ooh...
Werner: Kijk. *(haalt hangertje uit het doosje, het is een half hartje)* Eén voor u en één voor mij. Het hoort samen. Als we samen zijn, is het een geheel. En als we niet samen zijn, dan is het geen geheel. Dan zij we niet volledig, verstaat ge.

Kristel: Oh, Werner. Dat is echt kei-romantisch. Kom hier (*kus*).

Werner: Ge moet mij beloven dat ge het altijd aan zult houden, zolang ge mij graag ziet. Beloofd?

Kristel: Zotteke!

Werner: Beloofd?

Kristel: Ja. Beloofd.

Werner: Vindt ge het schoon.

Kristel: Oh, Werner.

Werner doet Kristel het kettinkje aan. Ze stappen samen weg, terwijl de muziek nog speelt.

Vandaag – Karaoke – leeftijd: 30jaar

Kristel: Dag Werner.

Werner: Kristel...wat...wat doet gij hier?

Kristel: Ik ben hier met mijn vriendinnen. We vieren een vrijgezellenavond.

Werner: Ja.

Lange stilte

Fré: Ik wil uw conversatie niet storen, hè. Maar wij wilden juist vertrekken. Kom, Werner.

Kristel: O, gaat ge al weg?

Fré: Ja. Werner heeft honger. Wij gaan naar de frituur.

Werner: Maar nee...

Fré: Wij gaan naar de frituur, zeg ik u!

Werner: 't Is niet waar, hoor. Ik eet geen frieten meer. Ik sta op dieet.

Kristel: Ik dacht het al. Ge zijt toch al een paar kilo's kwijt, hè? Ge ziet er goed uit.

Werner: Merci. Gij ook.

Fré: 't Is niet waar, hè!

Werner: Wilt ge iets drinken?

Kristel: Euh...ja, da's goed. Een waterke.

Werner: Bruis of plat.

Kristel: Bruis. Of nee, doe maar plat. Of nee, doe maar een witte wijn.

Werner: Ik zal het eens direct gaan halen, zie. Niet gaan lopen, hè!

Kristel: Neenee.

Werner af.

Fré: 't Zou anders de eerste keer niet zijn.

Kristel: Wat?

Fré: Het zou de eerste keer niet zijn dat ge gaat lopen, hè Kristel.

Kristel: Ik ben veranderd, Fré.

Fré: Dat zal wel.

Heel lange, ongemakkelijke stilte.

Kristel: Ik heb veel nagedacht over Werner. En over u.

Fré: Gij gaat zijne kop hier niet komen zot maken! Ik verwittig u.

Kristel: Ik zal zijne kop niet zot maken, ge moogt gerust zijn. Maar ik moet toegeven, hem zo terugzien: het doet mij wel iets.

Fré: Ik geloof dat ik u niet goed begrijp.

Kristel: Wij zijn zeven jaar samen geweest. Dat schudt ge niet zomaar van u af, hoor. En hoe langer hoe meer ben ik beginnen beseffen dat ik misschien een grote fout heb gemaakt met Werner te laten zitten.

Fré: Ik geloof mijn oren niet. Gij gaat hier zo wel niet beginnen, hè!

Kristel: Ge weet toch hoe dat gaat, Fré. Werner en ik waren samen van toen ik 17 jaar was. Op mijn 24ste had ik één vrijer gehad. Ik was nieuwsgierig. Ik wilde weten... *(leeftijden aanpassen als de acteurs ouder zijn)*

Fré: Hoe het was om eens op een andere te kruipen?

Kristel: Luister, eigenlijk moet ik hier met u niet over praten. Dat is een zaak tussen Werner en mij.

Fré: Ge weet heel goed dat het ook mijn zaak is, Kristel. Of zijt ge vergeten waarom ge hem hebt laten zitten? Hè? Ik denk dat gij niet goed beseft wat ge hebt aangericht. Ik heb serieus met Werner afgezien nadat gij hem hebt laten vallen. En als gij denkt dat...

Werner vrolijk op met wijn en één pintje.

Werner: Voila.

Kristel: Merci, Werner.

Fré: Ja, merci, hè Werner.

Werner: Oh sorry, moest gij ook nog iets?

Stem roept Fré. Hij gaat naar micro.

Werner: En vertel eens. Hoe is 't met u? Da's lang geleden.

Kristel: Ik heb al een paar keer op het punt gestaan om u te bellen.

Werner: Meent ge het? Ge had dat moeten doen.

Kristel: Ik weet het.

Werner: Godverdekke. Dat ik u hier moet tegenkomen...

Fré zingt "My way"

**Fré: And now, the end is near;
And so I face the final curtain.
My friend, I'll say it clear,
Ill state my case, of which I'm certain.**

**I've lived a life that's full.
I've traveled each and ev'ry highway;
And more, much more than this,
I did it my way.**

Flashback – school – leeftijd: 18jaar

Kristel en Werner naar voor met stoelen en rugzak of boekentas. Ze zetten drie stoelen klaar en gaan naast elkaar zitten. Saaie stem (band) geeft uitleg over beroepskeuzes en VDAB enzo.. Werner heeft alleen oog voor Kristel. Kristel noteert ijverig. Fré op, hij is te laat. Hij wringt zich tussen de denkbeeldige rijen stoelen door en doet teken naar Werner dat hij een plaats moet opschuiven. Fré gaat zitten tussen Werner en Kristel.

Werner: Fré. Fré?

Fré : Wat ?

Werner : Vraag eens aan Kristel of ze naar de Chrysostemosfuif gaat.

Fré: Kunt gij dat zelf niet vragen? Het is úw lief.

Werner: Vraag het haar.

Fré: Kristel. Kristel?

Kristel: Ja?

Fré: Gaat ge naar de Chrysostemosfuif, vraagt Werner.

Kristel: Natuurlijk. Ik ga toch niet thuis blijven van onze eigen Chrysostemosfuif.

Fré: Ah nee, natuurlijk niet. Zeg Werner, da's nu ook een stom vraag, natuurlijk gaat ze daar naartoe. Het is onze eigen fuif.

Werner: Jamaar, vraag haar eens met wie ze gaat.

Fré: Kristel. Met wie gaat ge?

Kristel: Met Kelly en Belinda en Nancy.

Fré: *(tegen Werner)* Met Kelly en Belinda en Nancy.

Werner: Vraag eens of ze met wil meerijden met de auto.

Fré: *(tegen Kristel)* Wilt ge met Werner meerijden met de auto?

Kristel: Is er plaats genoeg voor ons allemaal?

Fré: *(tegen Werner)* Is er plaats genoeg voor ons allemaal?

Werner: Die andere kiekens moeten zelf maar zien dat ze daar geraken.

Fré: *(tegen Kristel)* Die andere kiekens moeten...

Werner: Fré!

Fré: Wat?

Werner: Vraag of ik haar moet gaan halen?

Fré: *(tegen Kristel)* Moet hij u komen uithalen?

Kristel: Rijdt gij ook mee?

Fré: *(tegen Werner)* Dan kan ik niet mee ofwat?

Werner: Tja... Als zij al met vier zijn.

Fré: Ik versta het al.

Kristel: Gaat het niet?

Fré: *(tegen Kristel)* Jawel, hij zal u wel komen uithalen.

Kristel: Ok.

Fré: (tegen Werner) Ge moogt haar gaan uithalen.

Werner: En gij dan?

Fré: Ik zal mijne plan wel trekken.

Fré doet z'n ogen dicht. Kristel bekijkt hem. Werner bekijkt Kristel. Kristel kijkt naar Werner en lacht. Werner lacht verlegen terug. Fade-out, start muziek. Werner zet twee stoelen weg, Kristel één, Fré geen. Fré zingt verder "My Way". Kristel en Werner gaan terug op hun plaats staan.

Vandaag – Karaoke – leeftijd: 30jaar

**Fré: For what is a man, what has he got?
If not himself, then he has naught.
To say the things he truly feels;
And not the words of one who kneels.
The record shows I took the blows -
And did it my way!**

Kristel Schoon, Fré.

Fré: Ja. 't Is geen Piaf natuurlijk. Maar we moeten ook een beetje rekening houden met de wensen van het publiek.

Kristel: (lacht) Pff...Piaf

Fré: Wat?

Kristel: Gij wou toch niks van Piaf zingen zeker.

Fré: Jawel.

Kristel: (lacht hem vierkant uit)

Fré: Wat?

Kristel: Da's vrouwenmuziek. Ge zijt toch geen jannet zeker (lacht).

Fré: Jawel. Ik ga drinken halen.

Werner: Voor mij hetzelfde.

Kristel: Ja...euh...voor mij ook.

Reactie Fré, dan af voor drank.

Kristel: Dat is een homo!

Werner: 't Schijnt.

Kristel: En... gij...

Werner: Ik niet.

Kristel: Neenee, dat weet ik wel. Maar wat vindt gij daar van?

Werner: Tja, wat vind ik daarvan. Ik had dat liever anders gezien. Maar het is nu zo.

Kristel: En hoe lang weet gij dat al?

Werner: Van vorige nieuwjaar. We waren in Barcelona. We doen dat eigenlijk elk jaar, naar het buitenland gaan om er nieuwjaar te vieren. En we zitten daar op oudejaarsavond op een plein, Plaça de Catalunya, we krijgen daar een discussie, allé een ruzie eigenlijk over... enfin, en ineens zegt hij mij dat hij homo is.

Kristel: Maar allé...

Werner: Om 10 seconden voor 12, hè!

Kristel: Maar allé nu toch...

Werner: Ja, ik was er niet goed van.

Kristel: Dat geloof ik. Een homo, begot!

Werner: Och, zo erg is dat nu ook weer niet.

Kristel: En waarover had ge dan ruzie. (*schrikt*) Viel hij u lastig?

Werner: Nee...nee... och...niks speciaal. Waarom hebt ge mij nooit gebeld, Kristel?

Kristel: (*stilte*) Hebt ge al gezongen?

Werner: Nee, ik zou niet...

Fré op met drank.

Kristel: Ik vind het echt geweldig om u hier tegen te komen. Ik had dat nooit in u gezien: zingen in een karaokebar. Ik dacht dat dat te ... te "los" was voor u.

Werner: Te los? Nee, gij. Ik zit hier regelmatig. Af en toe moet ge eens kunnen ontspannen, nietwaar. En u dan eens goed laten gaan in een karaokebar, da 's toch fantastisch. Alles... los.

Kristel: Ah, ge komt hier regelmatig?

Werner: Jaja. En vandaag met Fré zijne verjaardag...

Kristel: Is het uw verjaardag?

Fré: *(koel)* 't Schijnt.

Kristel: Proficiat.

Fré: Merci.

Werner: ... dat was de ideale gelegenheid om de remmen weer eens los te gooien, hè.

Fré: Ja, hij heeft zelf voorgesteld om naar hier te komen. *(uitdagend)* Ik zeg nog: maar allé Werner, toch niet wéér naar die karaokebar zeker. Maar ge kent hem, hè. Als hij iets in zijne kop heeft, heeft hij het niet in zijn gat. Hebt ge al een briefke ingevuld, Werner.

Werner: *(tussen zijn tanden)* Nee, nog niet.

Fré: Waar wacht ge op. Anders moeten ze de micro altijd uit uw handen trekken om u van het podium te krijgen.

Kristel: Weet ge al wat ge gaat zingen, Werner?

Werner: Ik twijfel nog.

Fré: Zal ik iets zoeken voor u?

Werner: Nee, Fré.

Fré: Jawel, ik weet welke genres gij graag zingt. Ik kies iets voor u.

Werner: Fré!

Kristel: Och ja, laat hem doen, Werner. Da's toch spannend.

Werner: Jamaar...

Fré: Ik heb al iets.

Werner: Welk?

Fré: Dat zeg ik niet, anders is het geen verrassing meer, hè.

Werner: Maar...

Kristel: Zoiets zou gij vroeger nooit gedurfd hebben, Werner. Ge verbaast mij!

Werner: Och ja, kijk...

Kristel: Ik heb dat graag bij mensen: openstaan voor verrassingen en avontuur.

Werner: Ja.

Fré: Voila, ingevuld. Ik zal het gaan afgeven.

Werner: *(tussen zijn tanden)* Fré, ik wil niet.

Fré: Ge kunt uw liedje misschien opdragen aan Kristel. Ter ere van de hernieuwde kennismaking.

Kristel: Allé, merci. Dat heeft nog nooit iemand voor mij gedaan!

Werner: Het is toch niks te rap, hè! Of te hoog.

Fré: Neenee, het is iets dat perfect past bij uw stem.

Fré gaat briefje afgeven.

Kristel: Raar, hè. Hoe mensen kunnen veranderen. Vroeger zou ge zoiets nooit gedurfd hebben.

Werner: Ja, als een mens ouder wordt, vallen er vaak heel wat remmingen van vroeger weg.

Fré terug.

Kristel: 't gaat snel allemaal, hè. Vindt ge niet? *(stilte, dan klopt ze Fré op z'n schouder)* Kijk nu naar Fré. Da's een homo!

Ze lacht. Vuile blik van Fré.

Flashback - Chrysostemosfuif. Leeftijd:18 jaar.

Kristel, Werner en Fré doen de "Macarena" (of een andere dansrage die past bij de tijd). De muziek gaat over in een slow. Ze roepen boven de muziek uit.

Kristel: Kom, Werner, een slow.

Werner: Ik moet pissen.

Kristel: Wat?

Werner: Ik moet naar de wc.

Kristel: Maar 't is een slow.

Werner: Daar zie! Slowt maar met Fré tot ik terug ben.

Fré: Wat?

Werner: *(duwt Kristel naar Fré)* Braaf, hè!

Fré en Kristel lachen. Fré neemt haar onwennig in zijn armen. Ze slowen. Kristel legt haar hoofd tegen Fré zijn schouder. Na een tijdje kijkt ze in zijn ogen. Ze kust hem op zijn mond. Kristel loopt weg. Fré blijft alleen achter. Werner op.

Werner: Waar is Kristel? Fré?

Fré doet teken dat Kristel weg is. Werner af. Fré blijft alleen achter.

PAUZE

Vandaag – Karaoke – leeftijd: 30jaar

Kristel: Ziet gij nog mensen van vroeger? Van op school?

Werner: Eigenlijk niet. Alleen Fré. Gij?

Kristel: Nee. Allé, toch niet echt. Soms komt ik toevallig nog wel mensen tegen in 't stad ofzo. Ik vind dat wel raar. Want dat zijn dan mensen die ge vroeger goed hebt gekend en waar ge uren mee in de klas of op café mee hebt gezeten en als ge ze nu terug ziet, weet ge niet wat ge er tegen moet zeggen. Vorige maand heb ik Belinda nog eens gezien. Die is al van haar man weg. Die zit daar nu met een kleine zonder vader. En ze hadden pas grond gekocht om te bouwen.

Werner: En Kelly, ziet ge die nog?

Kristel: Niet veel. Ze is getrouwd en heeft twee kinderen. Als ik haar zie, dan gaat het alleen over haar kinderen die niet willen slapen of de lening van haar huis of over wasverzachters en schoonmaakproducten. Ik kan daar niet over meepraten.

Fré: Gij maakt niet schoon, ofwat?

Kristel: Ik woon nog bij mijn ouders.

Fré: En daar moet niet schoongemaakt worden.

Kristel: Jawel, maar mijn ma doet dat.

Fré: Ah, mijn ma doet dat. Handig.

Stem roept Kristel.

Kristel: 't Is aan mij om te zingen! *(naar micro)*

Werner: Bekijk haar, Fré. Zij is de vrouw van mijn leven. Ik weet het zeker.

Fré: Zet haar uit uwe kop.

Werner: Dat kan ik niet. Daarvoor heb ik haar te graag gezien.

Fré: Ze heeft u voor de zot gehouden van het eerste jaar dat jullie samen waren.

Werner: Maar nee.

Fré: Jawel.

Werner: Och, Fré.

Fré: Wat?

Werner: Ja!

Fré: Ik kan het weten. Ge waart ocharme twee maanden samen en ze begon mij al te versieren.

Werner: Och.

Fré: Pas op, ik versta dat wel. In die tijd moest ik de meisjes van mij wegslaan.

Werner: Dan is toch veel veranderd, hè Fré.

Fré: Zwijg maar. We wijken af van het probleem.

Werner: Kristel is geen probleem.

Fré: Kristel is een gróót probleem.

Kristel begin te zingen.

**Kristel: Arrivederci Hans!
Dat was de mooiste dans!
Laat mij nu zo maar niet gaan,
Maar kus me, komaan,
Ja, dit is je laatste kans!
Arrivederci Hans!
Dat was de laatste dans!
Want morgen is het gedaan, dus, laat je maar gaan!
Oh, arrivederci Hans!**

Flashback – huis Werner – leeftijd: 21 jaar

Fré: Zijt ge wel zeker?

Werner: Heel zeker?

Fré: En ge vindt uzelf echt niet te jong?

Werner: Echt niet.

Fré: Er zijn nog veel vrouwen in de wereld.

Werner: Ik wil kristel.

Fré: Ja?

Werner: Ja!

Fré: Ik vind u veel te jong.

Werner: Zeg Werner.

Fré: Ge zijt te jong, zeg ik u.

Werner: Jaja.

Fré: Hebt ge de ring?

Werner: Ja.

Fré: Ok, ze is daar.

Kristel: Hey.

Fré: Kristel.

Werner: Dag schatteke. Ik ben blij dat ge er zijt. Ik moet u iets vragen.

Kristel: Ah ja?

Werner: Ja. (*wacht*) Fré, wilt gij misschien efkes...

Fré: Jaja. (*tegen Werner*) Weet ge het echt zeker?

Werner: Fré!

Fré: Ja. Ik kan u misschien best efkes alleen laten.

Werner: Dat is misschien het beste ja.

Fré af.

Werner: Kristel.

Kristel: Werner.

Werner: We zijn nu 6 jaar samen. En ik ben altijd heel gelukkig geweest bij u.

Kristel: Ge maakt het uit, ofwat?

Werner: Maar nee.

Kristel: Waarom zegt ge dat dan.

Werner: Mag ik...

Kristel zwijgt.

Werner: Kristel. We zijn nu 6 jaar samen. Ik ben altijd heel gelukkig geweest bij u. (*wacht*). En ik vind dat we klaar zijn voor een volgende stap. (*hij knielt*)
Kristel...

Kristel: O nee...

Werner: Wilt ge met mij trouwen?

Kristel: (*zéér lange pauze waarin ze hem alleen maar aanstaart*)

Werner: Kristel?

Kristel: Ja? Euh...ja. Ja. Ja, ik zal met u trouwen.

Werner: Echt?

Kristel: Ja. Als gij dat echt wilt....

Werner: Dat is fantastisch! Kom hier

Ze kussen. Fré op.

Fré: 't Is dus ja?

Werner: 't Is ja!

Fré: Allé...

Werner: Ik haal de champagne! (*af*)

Fré: Zijt ge wel zeker?

Kristel: Natuurlijk ben ik zeker.

Fré: Ik hoop het. Als ge hem voor de zot houdt, zal het uwe beste dag niet zijn.

Kristel : Zou ge mij niet beter proficiat wensen.

Fré: Proficiat (*steekt z'n hand uit*)

Kristel: Kussen, Fré!

Drie kussen. Kristel pakt Fré iets langer vast dan normaal. Ze voelen zich er alle twee onwennig door.

Fré: Ik hoop dat ge beseft hoe graag hij u ziet.

Kristel: Natuurlijk.

Fré: Dan is 't goed.

Kristel af. Fré blijft staan tot fade-out licht.

Vandaag – Karaoke – leeftijd: 30jaar

Kristel zingt laatste noten “Arrivederci Hans”

**Kristel: Arrivederci Hans!
Dat was de mooiste dans!
Laat mij nu zo maar niet gaan,
Maar kus me, komaan,
Ja, dit is je laatste kans!
Arrivederci Hans!
Dat was de laatste dans!
Want morgen is het gedaan, dus, laat je maar gaan!
Oh, arrivederci Hans!**

Kristel: Onnozel, hè? Och ja, moet kunnen.

Werner: Da's waar. Hoe is 't eigenlijk met de liefde?

Kristel: Kalm.

Werner: Is er geen Mijnheer Kristel dan?

Kristel: Nee.

Fré: Tiens. Voor een vrouw is dat toch ongebruikelijk dat ze op haar dertigste (*aanpassen*) nog geen lief heeft.

Kristel: Ik ben nog geen dertig.

Fré: Toch bijna.

Kristel: Ja, maar ik ben nog géén dertig.

Werner: Maar onze Fré wel. Pas maar op, voor ge het weet zijt ge veertig.

Kristel: En hoe voelt dat, Fré. Dertig?

Fré: Goed.

Kristel: Nog geen ouderdomskwaaltjes? (*lacht*)

Fré: Nee.

Kristel: Hebt gij eigenlijk al iemand?

Fré: Nee.

Kristel: Ja, 't is niet gemakkelijk, hè, de zoektocht naar de ware...man.

Fré: Nee.

Kristel: En wat doet gij nu van werk? Ging gij niet studeren voor leraar?

Fré: Ja.

Kristel: En zijt ge dat geworden?

Fré: Ja.

Kristel: En doet ge 't graag?

Fré: Nee.

Kristel: Oei... Allé...

Werner: *(tegen Fré, zonder dat Kristel het hoort)* Doe alstublieft een klein beetje moeite.

Fré: Nee.

Werner: Fré!

Fré: *(zucht)* Hoe is 't met uw ouders? Werkt uwe pa nog in de bank?

Werner: Maar enfin!

Fré: Wat?

Kristel: Mijne pa is dood.

Fré: Serieus ?

Kristel : Ja, Fré, serieus dood. Niet een beetje dood om te lachen, serieus dood.

Fré: Allé gij. *(is uitgepraat)*

Werner : *(tussen zijn tanden)* Allé..

Fré: *(zoekt iets om te zeggen)* En was hij dan ziek.

Kristel: Nee, een ongeluk.

Fré: Met zijne auto?

Kristel: Nee.

Stilte

Fré: Met zijne fiets?

Kristel: Nee nee. Onze pa... hij is gestikt. (*krijgt het moeilijk*)

Werner: Gaat het.

Kristel: Hij was op een trouwfeest. Ze deden de kuskesdans. Ge kent dat, iedereen al goed zat. Op een bepaald moment roept de discjockey: zakken, zakken, zakken. En heel die kring mensen zakt door z'n knieën. De grond was een beetje nat van de condens. En de vrouw die achter onze pa door haar knieën was gezakt, schuift uit. Het was een mens van meer dan 100 kilo. In hare val sleurt ze onze pa mee. Hij valt op zijne rug, boven op haar. Dat mens, helemaal in paniek onder onze pa, probeert haar eigen recht te trekken aan een koord die ze in haar handen krijgt. Maar met haar zatte botten beseft ze niet dat die koord onze pa zijne plastron is. Met haar 100 kilo hangt ze aan die plastron. Onze pa maar spartelen om recht te geraken, maar het ging niet. Dat mens bleef zo aan die plastron trekken dat hij geen kant uitkon. En naast hen ging iedereen verder met de kuskesdans. Niemand had iets door. En zo is onze pa gestikt. Die zatte vrouw had hem per ongeluk gewurgd met zijn eigen plastron.

Fré: Dat is nu toch ook geen manier om te gaan. Hoe hebt ge dat in de gazet laten zetten? "Uit ons leven gerukt tijdens de kuskesdans"?

Kristel: Nee, we hebben het vaag gehouden. "Smartelijk ongeval."

Fré: Dat zijn wel toestanden. Hebt ge niet moeten lachen?

Werner: Fré!

Fré: Werner, tijdens de kuskesdans. Zo onnozel kunt ge het toch niet bedenken. Moest mijne pa tijdens de kuskesdans gewurgd worden door een dikke, zatte vrouw. Met zijne eigen plastron. Ik zou niet weten of ik eerst moest lachen of janken.

Kristel: (*huilt*) Als ge het meemaakt, vergaat het lachen u heel snel, dat moogt ge van mij aannemen. Sorry...

Kristel af.

Werner: Wat zijt gij toch een ongevoelige zak.

Werner af.

Fré: Ja, natuurlijk. Probeer ik al eens een gesprek op gang te brengen, is 't weer niet goed. Stomme trut.

Flashback – huis Werner – leeftijd: 25 jaar

*Kristel en Werner op. Ze spelen twister. Kristel draait weinig enthousiast aan het pijltje en Werner staat op de mat. Hij voert uit wat Kristel zegt.
Zachte achtergrondmuziek, een hit uit de tijd dat ze 25 waren.*

Kristel: Linkervoet blauw. Rechterhand groen. Linkervoet rood. *(ze krijgt het altijd moeilijker)* Linkerhand geel. Rechterhand rood. *(ze draait niet meer en zegt zo maar iets)* Rechtervoet blauw, linkervoet groen, rechter...
Ik kan het niet meer, Werner.

Werner: *(opgewekt)* Hoe, gij kunt het niet meer. Gij hebt het gemakkelijk. Hebt ge mij hier al eens zien staan?

Kristel: Ik kan niet meer bij u blijven.

Werner: Moet ge ergens naartoe?

Kristel: Nee, Werner, ik ga bij u weg.

Werner: Hoe? Waar naartoe?

Kristel: Versta het dan! Ik ga bij u weg. Ik heb genoeg van u! Ik moet u niet meer hebben. Het is gedaan tussen ons. Ik ben u kotsbeu! ... Sorry.

Muziek stopt. Werner staat recht en scharrelt onbewust het Twisterlaken mee.

Werner: Wat?

Kristel: Het gaat niet meer, Werner. Ik ga bij u weg. 't Is voorbij.

Werner: Maar...wat zegt gij nu. We gaan trouwen.

Kristel: Het is beter zo. Ge gaat dat zien.

Werner: Maar...hoe...waarom.

Kristel: Ik kan het niet uitleggen. Ik zie u niet meer graag.

Werner: Maar ik zie u wel nog graag.

Kristel: 't Moet van twee kanten komen. Ik weet niet meer wat ik tegen u moet zeggen. Ik ben uitgepraat. Ik verveel mij als ik bij u ben. Sorry, Werner, maar ge zijt saai. Echt waar, ik zie er soms tegenop om 's avond thuis te komen, omdat ik dan weet dat ik weer een hele avond bij u moet zitten.

Werner: Maar waarom gaat ge bij mij weg?

Kristel: Luistert ge wel? We passen niet bij elkaar.

Werner: En ge hebt zeven jaar nodig gehad om daarachter te komen?

Kristel: Ja.

Werner: Maar ik vind dat we wel bij elkaar passen. En als ge wilt dat ik minder saai ben, dan zal ik mijn best doen om te veranderen. Ik zweer het. Ik zal een hobby zoeken.

Kristel: Daar is het te laat voor.

Werner: Maar... we gaan trouwen... Ik zie u graag.

Kristel: Dat is niet genoeg. Ik moet weg. *(geeft de Twisterdraaischijven gaat af)*

Werner: Maar...Kristel.

Fade-out licht.

Vandaag – Karaoke – leeftijd: 30jaar

Fré drinkt van z'n pint. Kristel op met Werner.

Werner: Ja?

Kristel: *(heeft gehuild)* Jaja...

Stem roept Werner.

Fré: Aha! 't Is aan u, Werner.

Werner: Misschien is het niet het juiste moment.

Kristel: Jawel, jawel, het gaat al terug beter. Ik had maar een dipke. Maar ik wil u echt horen zingen nu! Ge ging toch een liedje aan mij opdragen, hè?

Werner: Zijt ge zeker?

Kristel: Heel zeker. Het zal mij goed doen.

Werner: Ja. Allé dan...

Werner naar de micro. Muziek start. Tijdens intro:

Werner: Awel ja. Voor Kristel. Op de hernieuwde kennismaking zal ik maar zeggen.

Hij zingt "Het kan niet zijn" van Will Tura.

**Werner: Hoe kon je rustig slapen gaan
Alsof er niets was gebeurd.
Nadat je mij had pijn gedaan
en heel mijn wereld had ontkleurd.
'k heb me voortdurend afgevraagd**

**Wat ik in 's hemelsnaam misdeed.
'k heb alle uren horen slaan
En elk moment opnieuw beweerd.**

**Het kan niet zijn
Ik heb je liefde niet verloren.
Wij waren voor elkaar geboren
't Was allemaal zo wondermooi.
Het kan niet zijn.
Ik heb je liefde niet verloren.
Morgen wordt alles als tevoren.
't Is enkel maar een kwade droom.**

Tijdens het liedje voelt Kristel zich slechter en slechter. Ze heeft spijt van wat ze Werner aandeed en weet dat ze destijds een foute keuze heeft gemaakt. Fré drinkt zelfvoldaan van zijn pint. Als Werner ziet dat Kristel begint te huilen, stopt hij met zingen en gaat naar haar toe.

Werner: Merci, hè Fré!

Fré : Wat ? Ik heb toch gezegd dat het een liedje was dat goed bij u past.

Werner: Bij mijn stem, hebt ge gezegd, onnozelaar. Sorry, Kristel. Ik wilde u niet...

Kristel: 't Is waar. Ik heb u behandeld als vuil. Sorry voor wat ik u heb aangedaan, Werner. Echt! Sorry.

Werner: Och, zo erg is dat allemaal niet.

Fré: Wablieft?

Werner: We waren nog jong toen...

Fré: Het is 5 jaar geleden!

Kristel: Mocht ik toen geweten hebben wat ik nu weet.

Fré: Werner, kijk daar eens wat een knappe griet. Is dat niks voor u?

Werner: Fré, alstublieft, hè.

Kristel: (*gemaakt luchtig*) Vindt gij dat een knappe? Zo'n mager geit? Die kan haar tanden flossen met haar benen.

Fré: Oei. Merk ik daar een vleugje jaloezie, Kristel?

Kristel: Helemaal niet. Ik heb geen enkele reden om daar jaloers op te zijn.

Werner: Da's juist.

Kristel: Weet ge wat ik ga doen? Ik ga ons samen inschrijven om een liedje te zingen.

Wat zegt ge daarvan.

Werner: U en Fré?

Kristel: Nee, Werner, u en mij. Voor de goeie ouwe tijd!

Werner: Euh...

Kristel: Een duetje.

Werner: Och, ik weet niet Kristel.

Kristel: Wacht, hè. Ik weet eigenlijk al iets. Voila. Efkes opschrijven. (*schrijft*) Zo. Ik ga het afgeven, hè.

Kristel gaat briefje afgeven.

Werner: Gij, hè!

Fré: Ze is u aan het inpakken, Werner. En dat op mijne verjaardag.

Werner: En dan? Ik ben blij dat ik haar nog eens terugzie. En dat we normaal met elkaar kunnen praten.

Fré: Normaal? Ge zijt precies een onnozel schaap van 16 jaar als ik u tegen haar bezig zie. Dat begrijp ik niet. Dat begrijp ik echt niet. Dat is onbegrijpelijk.

Werner: (*sist*) Werner, moei u niet.

Fré: (*sist terug*) Ze gaat u weer voor de gek houden.

Werner: (*sist*) Zwijg!

Fré: (*sist*) Nee.

Werner: (*sist*) Zwijg, zeg ik u.

Fré: (*sist*) Zwijg zelf.

Werner: (*overdreven vriendelijk tegen Kristel*) Is 't gelukt?

Kristel: Jaja. 't Zal direct aan ons zijn. Er zijn deze avond niet veel kandidaten om te zingen. Die mens zegt juist dat hij blij is dat wij hier nog zijn om leven in de brouwerij te brengen.

Werner: Zo zijn we, hè. Ambiance! (sfeer tussen Werner en Fré is onder nul). Wat hebt ge gekozen?

Kristel: Maak u geen zorgen, (*valse blik naar Fré*) 't is niks van Piaf.

Werner: (*snel*) Wat doet ge nu eigenlijk? Allé, van job, wil ik zeggen. Hoe zijn uw studies afgelopen? Zijt ge nu dierenarts?

Kristel: Ik ben winkelbediende.

Werner: Ah! En in wat voor winkel? Een boetiek ofzo?

Kristel: Neenee...euh... in de Colruyt.

Fré: Pfft! Ja...dierenarts...Colruyt

Werner: Interessant, zeg. En wat moet ge dan zoal doen?

Kristel; Ja...euh...dat is heel afwisselend. Kassa... rekken bijvullen... kassa

Fré: Ah! Rekken bijvullen! Mag ik u nu eens iets vragen, Kristel?

Kristel: Natuurlijk.

Fré: Waarom worden de rekken in de Colruyt altijd bijgevuld op de momenten dat er het meeste volk in de winkel is.

Kristel: Hoe?

Fré: Ik ga regelmatig naar de Colruyt. Nu gelukkig wel niet naar die waar gij werkt, blijkbaar. En nu mag ik, als ik binnenga, zo relaxed zijn als ik wil, ik kom daar altijd zo opgefokt buiten alsof ik drie liter zwarte koffie heb gedronken en 5 kilo suiker heb opgefret.
En weet ge hoe dat komt, Kristel? Dat komt door mensen zoals gij, die het nodig vinden om rekken bij te vullen met van die karren van drie meter breed.

Kristel: Wij moeten ons werk toch doen.

(oplopende discussie over onnozel onderwerp)

Fré: En waarom moet dat tijdens de openingsuren? Kunt ge dat 's avonds niet doen, als de mensen weg zijn? Hè? Ooit al eens gedacht aan het "comfort van de klant"? Als ik een gang in rij: zo'n kar voor mijn neus. Als ik een pak koeken uit een rek wil nemen: een kar voor mijn neus. Als ik een pizza uit de diepvries wil nemen: een kar voor mijn neus.
En als ge pech hebt en ge hebt een paar tegenliggers, dan kunt ge heel de gang terug achteruit rijden...Ahja, ge kunt niet naast elkaar door... want de kar om bij te vullen staat in de weg!

Kristel Als alle klanten de pijlen zouden volgen, dan zou er geen enkel probleem zijn. Volgt gij de pijlen, Fré?

Fré: Nee, begot! Ik zou niet graag.

Werner: Welke pijlen?

Kristel: Ah, voila. Als iedereen de pijlen zou volgen, dan kreeg ge één mooie stroom klanten. Dan moest ge niet achteruit rijden om anderen door te laten. Da's gelijk de vissen, hè. Zolang die allemaal met hun neuzen in

dezelfde richting zwemmen is er geen probleem. Maar laat er zich eens één viske omdraaien en de andere kant uit zwemmen. Ge hebt problemen, hè.

Werner: Maar welke...

Fré: Overal waar ge komt moet ge u al aan regelkes houden: op uw werk, op de weg, in uw administratie... Ik heb geen behoefte om mij in de Colruyt ook nog eens aan regels te houden. Ik wil met mijn kar rijden waar ik wil!

Kristel: Dan moet ge maar naar de Delhaize gaan, hè! Of naar de GB. Niemand verplicht u om naar de Colruyt te gaan, hè!

Werner: Jaaaar, welke pijlen zijn dat dan?

Kristel: Maar ja, daar is het dan weer te duur. Wij hebben de laagste prijzen. Ge kunt niet alles hebben, hè Fré.

Kristel en Werner worden geroepen.

Kristel: Kom, 't is al aan ons.

Werner: Nu al? Maar welke pijlen zijn dat, Kristel?

Kristel en Werner zingen "Endless Love". Fré zakt bijna door de grond van frustratie.

**Werner: My love,
There's only you in my life
The only thing thats bright**

**Kristel: My first love,
Youre every breath that I take
Youre every step I make**

**Samen: And i
(i-i-i-i-i)
I want to share
All my love with you
No one else will do...**

**And your eyes
Your eyes, your eyes
They tell me how much you care
Ooh yes, you will always be
My endless love**

Flashback – huis Fré – leeftijd: 25 jaar

*Muziek blijft spelen. Fré naar voor. Werner op met Twisterlaken.
Kristel blijft zingen op achtergrond.*

Fré: Werner?

Werner: Ze heeft mij laten zitten.

Fré: Ja.

Werner: Kunt ge dat geloven? Ze heeft mij gewoon laten zitten. Wat moet ik nu doen? Wat moet ik nu doen, Fré?

Fré: Ik had u verwittigd. Ge had naar mij moeten luisteren. Stomme kloot. Gij moest haar persé vragen om met u te trouwen.

Werner: Ja.

Fré: Had ik het u gezegd of niet?

Werner: Ja.

Fré: Allé, kom binnen.

Vandaag – Karaoke – leeftijd: 30jaar

Werner terug bij Kristel. Ze zingen verder.

**Samen: And love
Oh, love
I'll be a fool
For you,
I'm sure
You know I don't mind
Oh, you know I don't mind**

Fré blijft staan. Dan Kristel naar voor.

Flashback – huis Fré – leeftijd: 25 jaar

Fré: Kristel.

Kristel: Ik heb het gedaan. Ik heb hem laten zitten.

Fré: Ik weet het. Hij is hier.

Kristel: Ik ben eindelijk vrij, Fré. We kunnen eindelijk...

Fré: Wat dacht gij nu, Kristel? Ik moet u niet hebben. Ge zijt een smerig, achterbaks, egoïstisch wijf. Werner is mijne beste kameraad. Dacht ge nu echt dat ik hem zou laten vallen voor u? Denk dan maar rap opnieuw.

Kristel: Maar ge hebt mij gezegd...

Fré: Ik weet wat ik u gezegd heb. Ik heb gelogen. Tussen u en mij, dat kan nooit iets worden, Kristel.

Kristel: Wat? Waarom hebt ge mij dan laten geloven...

Fré: Werner ziet u graag, Kristel. Veel liever dan gij ooit zult beseffen. Ge zijt hem niet waard. Of denkt ge dat ik niet weet hoe dikwijls ge hem al voor de zot hebt gehouden?

Kristel: Ik heb Werner nooit bedrogen. Nooit!

Fré: Nee zeker. Ge zijt mij al bijna een maand brieven aan het schrijven achter zijn rug. Ge belt mij zonder dat hij dat weet, om te zeggen dat ge mij liever ziet dan hem. Hoe noemt ge dat dan? Is dat niet bedriegen, nee?

Kristel: Maar ik zie u echt graag, Fré. Echt waar. Ik vind het verschrikkelijk voor Werner. Maar zo'n dingen gebeuren. Ik kies daar toch niet zelf voor. En gij ook niet. Ge moogt u zo niet verzetten tegen uw gevoelens.

Fré: Trap het af, Kristel.

Kristel: Hoe kunt ge mij zoiets aandoen. Ik zie u graag.

Fré: Werner is beter af zonder u. Zoek u maar een andere slachtoffer. Goeieavond.

Fré weg.

Kristel: Mottige klootzak!

Kristel naar Werner. Samen zingen ze het lied verder uit.

Vandaag – Karaoke – leeftijd: 30jaar

Samen: **And, yes
You'll be the only one
cause no one can deny
This love I have inside
And I'll give it all to you
My love
My love, my love
My endless love**

Werner: Wat zegt ge daarvan!

Fré: Heel schoon.

Werner: Ja, hè.

Fré: En met heel veel gevoel gezongen. Pakkend.

Werner: Merci. En gij ook merci, hè Kristel. 't Was plezant.

Kristel: Ja, hè.

Stem roept Kristel.

Kristel: 't Is al terug aan mij.

Werner: Gij hebt die disc-jockey zeker omgekocht, dat gij zo dikwijls na elkaar moogt.

Kristel: Ik heb die eens diep in zijn ogen gekeken.

Kristel weg om te zingen.

Fré: Ongetwijfeld. Ze pakt u in, Werner. Ze pakt u in waar ge bij staat.

Werner: En dan?

Fré: En dan? Zijt ge dan vergeten wat voor miserie ze u heeft aangedaan. Ge zijt godverdekke 5 jaar een wrak geweest omdat ze u heeft laten zitten.

Werner: Awel ja, en nu wil ze mij terug. Ziet ge dat niet?

Fré: Ja, dat zie ik. En zijt gij nu echt zo onnozel van daar in te trappen?

Werner: Ge snapt het niet, hè. Ze ziet eindelijk in dat ze fout was. Dat ze mij nooit had mogen dumpen. Wij zijn voor elkaar gemaakt en eindelijk ziet ze dat in.

Fré: Onnozel kalf.

Kristel: *(in micro)* Voor Werner, mijne kameraad van vroeger. Ik ben blij dat ik u hier terug tegenkom, Werner. Ik hoop dat ge heel gelukkig wordt.

Fré: Manmanman....

Kristel zingt "Ik hou van jou" van Dana Winner.

Kristel: **Ik hou van jou
Alleen van jou
Ik kan niet leven in een wereld zonder jou.
Waar ik ook ben
Ik hoor je stem
Ik kan je zo maar niet vergeten...**

Werner: Wat moet ik doen, Fré?

Fré: Die micro in haar bakkes kloppen.

Werner: Ik versta dat wel, hoor, dat ge dat zegt. Maar... allé... ge moet mij ook verstaan.

Fré: Wat? Nee, Werner. Dat versta ik niet, dat versta ik echt niet. Dat is... niet te verstaan. Ze wist hoe zot ge van haar waart en toch heeft ze u laten vallen als een baksteen. Om te kunnen aanpappen met uwe beste kameraad.

Werner: Ja. Maar...

Fré: Weet ge nog wat ge mij vorige nieuwjaar allemaal hebt verteld? Ge waart zat, maar ge wist nog heel goed wat ge zei. Dat ze uw leven kapot heeft gemaakt. En dat ze u zo ver heeft gekregen dat ge uzelf van kant wilde maken. Dat weet ge toch nog? Dat ge mij dat verteld hebt. Ge zijt toch nog niet dement, hoop ik.

Werner: Nee, ik weet dat nog.

Fré: De voorbije vijf jaar was uw leven één grote misérie. En daar is zij verantwoordelijk voor. Zij en zij alleen. Het gaat nu eindelijk terug beter met u. Ge begint eindelijk terug wat op te leven. Nu gaat ge toch geen tweede keer in uw ongeluk lopen, zeker. Hè, Werner? (*geen reactie*) Werner??

Werner: (*aarzelt*) Nee...

Fré: Ik hoop het. Want ik zal u eens iets zeggen, hè. Als ge u terug door haar laat inpakken, dan moet ge op mij niet meer rekenen als ge met uw gezicht tegen de muur loopt.

Werner: Ik weet niet wat ik hiervan moet denken, Fré. Misschien heeft ze echt spijt...

Fré: Dat is hier niet aan het gebeuren, hè!

Werner: Ik weet niet... Ik ga efkes... Ik ben direct terug.

Kristel zingt nog even verder, maar stopt als ze ziet dat Werner weggaat.

Kristel: **Ik neem je in mijn armen
Laat mij je hart verwarmen
Ik wil je alles geven, ik hou zoveel van jou...**

Dan komt ze bij Fré staan. Lange stilte.

Kristel: Waar gaat Werner naartoe? Is hij naar de wc? ... Ik zou nog wel iets willen drinken. ... Gij niet? ... We zullen misschien wachten tot Werner terug is. ... 't Is hier warm. ... Ik begin ook wel wat honger te krijgen. Gij hebt mij niet graag, hè?

Fré weg om briefje af te geven.

Kristel: Ik heb een paar weken geleden toevallig nog onze jaarboeken in mijn handen gehad. 't Was een schone tijd. Ik mis dat soms. Weet ge nog hoe we elke vrijdag na de les op café gingen? 't Is daar dat ik u en Werner eigenlijk goed heb leren kennen. In De Tempo. Waar is de tijd. Gaat ge nu niks meer tegen mij zeggen?

Werner terug op.

Kristel: Ah, daar zijt ge. Ge waart ineens weg.

Werner: Ja, ik ben efkes buiten geweest. Het is hier zo warm.

Kristel: Ik zeg het ook juist tegen, Fré.

Stem roept Fré. Fré naar micro.

Kristel: Hij is precies niet goed gezind.

Werner: Och... dat is de leeftijd.

Fré zingt "Zeg maar niets meer". Hij bekijkt de anderen niet.

**Fré: Zeg maar niets meer
Ik ga wel weg, als je dat wilt
Zeg maar niets meer
Laat me maar gaan
Wees nu maar stil**

**Maar dit is de laatste keer
Ik weet, jij kijkt nu op mij neer
Maar straks als het beter gaat
Hoop ik dat je voor me staat**

**Ach, zeg maar niets meer
Ik ga wel weg, dan ben je vrij
Zeg maar niets meer
Jij was al maanden niet van mij.**

**Maar dit is de laatste keer
Ik weet, jij kijkt nu op mij neer
Maar als straks het beter gaat
Hoop ik dat je voor me staat.
En dan
Zie ik jou niet staan en zeg
Dat je beter kunt gaan
Je zei: ik blijf je trouw.
Ik heb nooit geloofd in jou.**

**Oooh, dit is de laatste keer
Ik weet jij kijkt nu op me neer
Maar als het mij straks beter gaat
Hoop ik dat je voor me staat
En dan
Zie ik jou niet staan en zeg
Dat je beter kunt gaan
Je zei: ik blijf je trouw.
Ik heb nooit geloofd in jou.**

Hij kijkt naar Werner, gaat dan weg zonder iets te zeggen.

Kristel: Allé zeg, wat heeft die toch.

Werner: Tja... Eigenlijk kan ik hem wel begrijpen.

Kristel: Ja. Ik ook. Het is niet schoon wat ik u heb aangedaan.

Werner: Ge hebt mij serieus pijn gedaan, Kristel.

Kristel: Wat wilt ge dat ik zeg. Ik ben een stom kieke. Toen we elkaar leerden kennen was ik 17 jaar. Da's jong, hè. Ik het begin was ik er zeker van dat ik voor de rest van mijn leven bij u zou blijven. Maar na een paar jaar... Ik ben weggegaan, niet omdat ik u niet meer graag zag, Werner. Maar omdat ik schrik had. Ik had schrik... dat ik dingen zou missen in mijn leven. Ge waart mijn eerste lief. Verstaat ge?

Werner: Ja.

Kristel: En toen ik ging verder studeren, leerde ik andere mensen kennen. En die waren bijna allemaal nog vrijgezel en ze profiteerden van het leven. Ze gingen op stap, ze amuseerden zich. Ze moesten met niemand rekening houden. Ze waren... vrij. En in die tijd zaten wij al elke avond samen in de zetel naar televisie te kijken en gingen we op zondagnamiddag pannenkoeken eten in crèmeries waar het vol oude mensen zat. Uw moeder hield zelfs haar oude gordijnen al aan de kant voor wanneer wij zouden trouwen. Ik voelde mij veel te jong voor al die zaken. Ik wilde niet dat dat mijn leven zou zijn.

Werner: Waarom Fré?

Kristel: Dat weet ik niet. Ik vond toen Fré heel anders dan u. Hij profiteerde van zijn leven. Hij ging op stap tot 's morgens vroeg. Hij dééd meer en dacht minder dan gij. Dat trok mij aan. Misschien niet zozeer Fré, maar zijn leven, trok mij aan. Ik dacht dat ik verliefd op hem was, maar achteraf heb ik beseft dat dat niet zo was. Het gras is altijd groener aan de andere kant. Maar ik moest uit onze relatie, Werner. Ik kreeg geen lucht. Ik was een vis in een uitgedroogde bokaal.

Werner: Mijn leven is een uitgedroogde bokaal??

Kristel: Ge weet wat ik wil zeggen.

Werner: Ja. En? Hebt ge daarna water gevonden?

Kristel: Nee.

Werner: Ge hebt dus echt geen lief? Of een man?

Kristel: Nee.

Werner: Maar ge hebt er wel veel gehad na mij?

Kristel: Nee.

Werner: Ge wou toch profiteren van uw vrijheid?

Kristel: Ja. Ik heb dat geprobeerd. Maar zo een leven zonder zekerheden, dat is niks

voor mij. Ik heb al heel snel spijt gekregen van wat ik allemaal heb uitgestoken. Maar toen was het te laat.

Werner: Waarom ge mij dat nooit laten weten?

Kristel: Ik durfde niet.

Werner: Ge hebt gelijk: ge zijt een stom kieken.

Kristel: Ik verdien het niet, ik weet het. Maar zou ge... we zijn nu toch alle twee een paar jaar ouder...zou ge... Misschien moeten we nog eens afspreken. Ergens waar het wat rustiger is dan hier.

Werner: Ja. Ja, dat wil ik wel.

Kristel: Gewoon om eens fatsoenlijk met elkaar te babbelen.

Werner: Ja.

Fré op met een pint, niks voor Kristel en Werner.

Werner: Ge waart ineens weg.

Fré: Het is u toch opgevallen.

Kristel: Ik zou ook nog wel iets kunnen drinken.

Werner: Ja, Fré...

Fré: Oh sorry, ik dacht dat wel stilletjesaan zou teruggaan naar uw vriendinnen van de vrijgezellenavond die zich ongetwijfeld afvragen waar hun goeie vriendin ergens uithangt.

Kristel: Ge hebt gelijk, die zullen wel zeggen...

Werner: Och, waarschijnlijk zijn die toch al allemaal zat.

Kristel: Dat denk ik niet. Die beperken zich tot Spa Bruis en Cola Light. Ik zal maar eens gaan kijken.

Ze wil af, dan draait ze zich terug om.

Kristel: Gij had toch ook honger, hè.

Werner: Amaai! Al de hele avond.

Kristel: Willen we anders naar Jenny gaan? Ik heb wel goesting in frieten.

Fré: Werner staat op dieet. Hij eet geen frieten meer tot hij 65 weegt.

Kristel: Och, we mogen toch al eens zondigen, zeker. Dat bier dat ge hier de hele avond al drinkt, is ten andere ook niet zo geweldig voor dat dieet.

Werner: Ge hebt gelijk. Maar... (*hij kijkt naar Fré en weet niet wat hij moet doen. Fré alleen laten op zijn verjaardag of met Kristel meegaan*)
Nee, nee, Kristel, sorry. Een andere keer misschien. Ik kan onze jarige hier toch niet alleen laten.

Kristel: Ga dan mee, Fré.

Fré: Nee, merci. Ik zou geen friet door mijn keel krijgen. Ga maar mee, Werner. Ik was toch niet van plan om nog lang te blijven. Ik heb wat koppijn gekregen.

Werner: Zijt ge zeker?

Fré: Ja. Als ge “goesting hebt in frieten” moet ge meegaan, hè.

Werner: (*twijfelt nog even, dan tegen Kristel*) Ik ga nog heel rap naar de WC. Gaat gij nog iets tegen uw vriendinnen zeggen?

Kristel: Ja. Ik zie u buiten wel.

Werner: Ok. (*af*)

Fré: Proficiat, Kristel. Ge hebt gewonnen

Kristel haalt uit haar portefeuille een kettinkje met het halve hartje.

Kristel: Ziet ge dat? Dat is een kettingske dat Werner mij heeft gegeven toen we pas samen waren. We waren.. hoe oud? 18? Ik heb het altijd bij mij. Dat was de afspraak. Ik moest het bijhouden zo lang ik hem graag zag. Voila.

Kristel af. Fré blijft alleen achter. Neemt een briefje en schrijft zonder in het boek te kijken. Gaat af om het briefje af te geven. Werner op.

Werner: Fré?

Fré terug op.

Wener: Is Kristel al weg?

Geen reactie

Werner: Ik weet wat ge denkt. Ge moogt mij niet laten kiezen tussen Kristel en u.

Fré: Dat doe ik toch niet.

Werner: Ik zie haar graag, Fré.

Fré: Dat weet ik. Maar ik weet ook dat ge binnenkort voor de tweede keer met uw gezicht tegen de muur zult lopen. En dan staat ge terug voor mijn deur en kan ik de brokken weer lijmen. Maar er komt een dag dat ik mijn deur niet meer voor u ga open doen, Werner. Sorry. Ik kan niet blijven aanzien hoe ge uzelf

Werner: kapot maakt in de naam van “de liefde”.
Deze keer is het anders. Ik voel het.

Fré: *(knikt)* Jaja...

Werner: Ik bel u morgen. Ok?

Fré: Ja.

Werner: Merci, ’t was een plezante avond.

Fré: Ja.

Werner: Gaat ge nog blijven?

Fré: Nee, ik ga mijn pint leegdrinken en naar huis. Ge moet niet wachten.

Werner: Ok.

Werner wil af. Aan de uitgang draait hij zich om. Hij gaat terug naar Fré en geeft hem een kus op z’n hoofd.

Werner: Gelukkige verjaardag.

Werner af. Fré blijft alleen achter.

Fré: Stomme kloot.

Hij drinkt zijn pint leeg, trekt zijn jas aan en wil weggaan. Dan wordt zijn naam afgeroepen. Hij twijfelt even, maar gaat toch naar de micro.

Fré: Voor Werner. Mijne beste kameraad. Ik hoop dat hij heel gelukkig wordt.

Fré zingt “Milord”. Alle licht uit, behalve één spot op hem.

Fré:
Allez, venez, Milord!
vous asseoir à ma table;
Il fait si froid, dehors,
Ici c`est confortable.
Laissez-vous faire, Milord
Et prenez bien vos aises,
Vos peines sur mon coeur
Et vos pieds sur une chaise
Je vous connais, Milord,
Vous n`m`avez jamais vue...
...Mais... vous pleurez, Milord?
Ça... j`l`aurais jamais cru!...

Eh ben, voyons, Milord!
Souriez-moi, Milord!

...Mieux qu` ça! Un p`tit effort...

Voilà, c`est ça!

Allez, riez, Milord!

Allez, chantez, Milord!

La-la-la...

*Terwijl Fré verder zingt, licht op Kristel die uit de karaokebar komt. Ze doet haar jas dicht en wacht. Even later komt ook Werner. Ze staan tegenover elkaar, bekijken elkaar. Hun gezichten komen korter bij elkaar. Op het einde van het lied kussen ze elkaar.
Black out.*

Sint-Truiden, 2007